

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:30
מוצאי שב"ק.....9:02
שיעורים כסדרן
נ"ך..נחמיה ל"ג-דברי הימים-א' א'
בבלי.....סוטה ל"א
ירושלמי.....כלאים כ"ח
תוספתא.....קרבנות י"א
רמב"ם...מצוות לא תעשה א-ק"ב

שעה 12, גליון 31 (601)

פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, אבות פרק ג', שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א קונון איז אויפצוהייבן

אין די צייטן פון רבי'ן איז געווען א מענטש וואס האט זיך באניצט מיט קבלה מעשיות; דער הייליגער אריז"ל איז זייער שארף אז מען זאל נישט עוסק זיין אין דעם, ווייל מיר זענען אלע טמאי מתים, מיר האבן נישט היינטיגע צייטן די אפר פרה אדומה, ממילא טאר מען זיך נישט באניצן מיט דעם, ווייל מען לייגט זיך אריין אין א סכנה (עיני בספר שיערי קדושה לרבי חיים ויטאל זצ"ל, חלק ג' שער ו'). למעשה איז געווען א מענטש וואס האט זיך יא באניצט מיט דעם, ווען חסידים האבן דאס דערציילט פאר זייער רבי, האט יענער רבי געזאגט מען זאל אים מאכן א 'משכתא', מען זאל אים ארום נעמען מיט א קלייד און אים שלאגן וכו', די חסידים האבן געפאלגט זייער רבי און דער איד איז ממש אראפגעפאלן אין א שרעקליכע עצבות, מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, און ער איז ממש נישט געווען ביי זיך, די משפחה האבן נישט געוואקסט וואס צו טון, זיי זענען ארום געלאפן צו <<<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָׁה

לא תלך רכיל בעמיתך, לא תעמד על דם רעהו אפי' ה'. וואס איז די הקדשה פון די צוויי זאכן אין אים פסוק? דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כ"ט) אז ווען א מענטש רעדט און ער וויל אז מ'זאל אים אויסהערן, זיינע רייד זאלן ווערן אנגענומען, דארף ער זען ס'זאל זיין גוטס אין די ווערטער, ער זאל רעדן גוטע זאכן, דאן וועט מען אים אויסהערן און אננעמען זיינע רייד. קיינער האט נישט ליב ווען מען קריטיקירט אים, קיינער האט נישט ליב צו הערן ווי מ'רייסט אים אראפ אז ער טויג נישט און ער קען נישט, מענטשן האבן נאר ליב צו הערן גוטע ווערטער, אז ער האט נאך א האפענונג, אז ס'איז נישט קיין חילוק וואס ער האט אלץ געטון ביז געצט, האט ער נאך געצט א שאנס צו זיין גוט און וואויל, אז ער קען נאך מצליח זיין אין לעבן. רוב מענטשן זענען זייער צעבראכן, און זיי דארפן נישט האבן איינעם וואס זאל צוגיסן נאך זאלץ צו זיינע וואונדן, אים זאגן מוסר און אים נאך מער צעברעכן. דאס רעדט נישט צו זיי און דאס וועט זיי נישט צוריק ברענגען צום אייבערשטן. די ריכטיגע וועג איז מחזק צו זיין יענעם, "קענסט נאך יא מצליח זיין, האסט אסאך גוטע זאכן אין דיר", דאס האט א מענטש ליב צו הערן, און דאס ברענגט אז ער זאל ווערן נאך בעסער.

דער הייליגער רבי האט דערציילט אן אינטערעסאנטע חלום וואס ער האט געהאט, (חיי מוהר"ן, סימן צ"א) ווי אזוי ער האט געזען איין טאג אז אלע זיינע מענטשן האבן אים איבערגעלאזט, און ער זעט אויפ'ן גאס פילע רעדלעך פון מענטשן וואס שמועסן און מאכן חזק פון אים, ער האט געמוזט אריבערגיין צו אן אנדערע לאנד און אויף דאָרט האט מען גערעדט קעגן דעם רבי'ן, ביז דער רבי האט געמוזט אנטלויפן און א וואלד מיט בלויז פינף מענטשן פון אנשי שלומינו, און מען האט ארויסגעשיקט איינעם פון זיי צו קויפן עסן, און צו זען אויב די רעש קעגן רבי'ן האט זיך שוין אפגעשטילט, אבער עס איז נאכאלץ געווען זייער שטארק די איבערקערעניש. דער ווייל איז געקומען צום רבי'ן א נשמה פון יענע וועלט און אים אנגעהויבן פארהאלטן. "היתכן איר פירט זיך אויף אזוי? איר שעמט זיך נישט פון אייערע הייליגע זיידעס און פון די אבות הקדושים?!", און אזוי ווייטער האט יענער זייער שטארק פארגעהאלטן דעם רבי'ן, און ווען דער רבי האט אים געזאגט, "אז איך לייד דא אזויפיל אויף די וועלט, וועל איך קאטש האבן עולם הבא", האט די נשמה אים געענטפערט, "נישט נאר עולם הבא וועסטו נישט האבן, נאר אפילו דער גיהנום וועט נישט זיין גענוג פאר די הארבע עבירה וואס דו האסט געטון!", [זע איבערווייניג די גאנצע מעשה באריכות אין חיי מוהר"ן], ביז צום סוף האט דער רבי זיך אנגערויפן, "גיי פון דא! איך האב געמיינט אז איר זענט געקומען מיר טרייסטן און מחזק זיין, אבער אז איר קומט מיר צעברעכן, גייט אייך פון דאנעט!".

א גוט ווארט

זוף אויף דאס גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט דיר, זוף אין די שוועריקייטן דאס באהאלטענע גוטס - וועלן אוועקפאלן אונז פראבלעמען. דער רבי האט אונז געגעבן א וועג פון טראכטן, די וועג פון (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", אין די צרה טוט דער אייבערשטער ברייט מאכן, עס איז מיט גרויסע חסדים (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצה); גלייב מיר מיט די פאר ווערטער פון רבי'ן קען מען אפגעבן א חיים טובים און זיך גוט אויסלאכן פון אלע צרות ויסורים. ביים ציילן ספירה האב איך געטראכט, די פונוות פונעם היינטיגן טאג איז: "יודוך און 'קדי'ע שט'יך"; אפשר לומר, דורך דעם וואס מען דאנקט דעם אייבערשטן צערייסט מען אלע שלעכטס, דער שטן ווערט צעריסן. (ועתה אמונה תזרע מצורע תשפ"ג)

ווי אזוי קען מען מאכן אז די ווערטער זאלן זיין נאר גוט און געשמאק, און ווערן אנגענומען? זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן, שם) אז דאס איז ווען מ'לייגט אריין דערין "דעת", מ'רעדט פונעם אייבערשטן, מ'ברענגט ארויס די גרויסקייט פונעם אייבערשטן וואס ווארט אויף יעדן איד, נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס, און אויף רעדט מען פון די גרויסקייט פון די צדיקים, וואס האבן א שפראך צו יעדן איד, זיי ווייזן פאר יעדן אז ס'איז נאך דא א האפענונג צו סוקסעס, אז יעדע קליינע גוטע זאך וואס א איד טוט איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק לא תלך רכיל בעמיתך זאלסט נישט רעדן קיין רכילות, דאס איז דאך די פארקערטע פון רעדן גוטס, ווען א מענטש זעט נאר שלעכטס ביי יעדן, ער זוכט נאר צו טראגן און ברענגען שלעכטס פון איינעם צום צווייטן. נאר פארקערט, זאלסט פרויבירן אלץ צו רעדן נאר גוטע און שיינע ווערטער וואס זענען מחזק אידישע קינדער, און דורך דעם וועט זיך לא תעמד על דם רעהו, אין זוהר הקדוש נאמט דער ווערט דער מח אנגערויפן "תריץ רעין דלא מתפרשין", דו וועסט מאכן אז דער מח זאל נישט צעדרוקט ווערן פון צופיל בלוט, וואס דאס פאסירט ווען מ'זוכט נאר שלעכטס.

לאמיר זיך שטארקן צו קוקן נאר גוט אויף יעדן איד, רעדן נאר שייך און גוט צו יעדן איד, מיט דעם וועלן מיר זיי שטארקן און מחזק זיין, און יעדער וועט ווערן נאנט צום אייבערשטן.

(מח' הפתח אחר קדושים תשס"ד)

שווער צו גלייבן אז ער קען נאך פאררעכטן

אין די וואקנדיגע קונטרס "עצתו אמונה" האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן א לענגערע בריוו אין וואס ער האט אראפ געשריבן באריכות די נסיעה צו קברי צדיקים אין פוילן מיט אנשי שלומינו פארגאנגענע וואך, פאלגנד אין א קורצע אויסצוג פון דעם בריוו:

בעזרת ה' תברך

...פון דארט זענען מיר געפארן קיין שינאווא. אויפן וועג איז געווען שיינע שמועסן, מיר האבן זיך זייער מחזק געווען מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, מען האט גערעדט פון זייער אסאך זאכן.

עס האט זיך אנגעהויבן שאלות ותשובות, אינגעלייט האבן געשטעלט פראגעס. איינער האט געפרעגט: "וואס מיינט זיך מבטל זיין צום צדיק?" זענען מיר אריין אין א שמועס אז דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן קכ"ב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן - דארפסטו גלייבן אז דו קענסט פאררעכטן; א מענטש האט געזינדיגט, ער האט געטון עבירות, ער ביי זיך שפירט ווי עס איז שוין נישטא קיין וועג פאר אים צוריק צו קומען צום אייבערשטן - דארף ער האבן ביטול צום צדיק און וויסן "אז דער רבי זאגט נישטא קיין יאוש" - איז דאס ממש אזוי, אפילו מען פארשטייט דאס נישט.

דער שמועס איז מיר געווען זייער חשוב, ווייל אינמיטן וועג האט מיר א אינגערמאן געזאגט מיט טרערן אין די אויגן אז עס איז אים אזוי שווער זיך צו מחזק זיין, עס איז אים אזוי שווער צו גלייבן אז ער קען נאך פאררעכטן, ער הערט נישט אויף פאלן. ער האט ממש געוויינט, ער האט געוואלט וויסן אויב עס איז ביי אים נאך מעגליך אויפצוהערן פוגם זיין.

מיר האבן אסאך גערעדט פון דעם, אז ווער עס פאלגט דעם רבי'ן וועט ביים סוף זוכה זיין צו גאר שיינע זאכן, און אפילו אויב מען וועט נישט זוכה זיין צו זען דא בזה העולם קיין שום ליכטיגקייט - דארף מען גלייבן אז עס וועט זיין (והקרא כב, ז): "ובא השמש וטהר, ואתר יאכל מן הקדשים", נאכן אוועק גיין פון די וועלט וועט ער זען וואס ער האט אויפגעטון (לקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ה, אות מב).

וואס זאל איך דיר זאגן מיין ליבער ברודער, אזא רחמנות'דיגער רבי וואס מיר האבן; ער ווייזט פאר אונז א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן, ער געבט אונז עצות וואס מיר פשוט'ע מענטשן קענען טון, גרינגע עצות; מיר דארפן נאר פאלגן, מיר דארפן גיין אין די וועג; אויב מיר וועלן פאלגן - וועלן מיר זוכה זיין צו ווערן ערליכע אידן. דער רבי האט בפירוש געזאגט (תו מוה"ר, סימן שכ) דורך זיינע עצות קען מען ווערן א גרויסער צדיק; דער עיקר וואס דער רבי געבט אונז איז די חזיון פון אנהויבן פונדאסגיי און נישט קוקן וואס איז געווען.

איינער האט געפרעגט א פראגע, דער רבי זאגט אין ספר המדות (אות בשוה, סימן א): "אל תבשר בשורה רעה, כי מחמת בשורה רעה מתו כמה נפשות", מען זאל נישט דערציילן קיין שלעכטע נייעס, ווייל דורך שלעכטע נייעס זענען מענטשן געשטארבן; נאך זאגט דער רבי (שם, סימן ד): "המבשר בשורות רעות, נופל למחין דקטנות", מען פאלט אין מחין דקטנות דורך דערציילן שלעכטע נייעס; דעריבער פארציילט ער נישט קיין שלעכטע זאכן אין שטוב, אבער שפעטער ווען זיין ווייב הערט די נייעס ווערט זי ברוגז אויף אים, פארנוואס ער האט נישט דערציילט. אויף דעם איז די עצה צו דערציילן אויף א וועג אז זענער זאל דאס אליינס כאפן, מען דערציילט עס האלבונגעס, ביז

אז ער זאל זיך פאררעכטן

אלע רבנים, אבער קיינער האט נישט געקענט ארויסנעמען דעם איד פון זיין מרה שחורה, ביז זיי זענען אנגעקומען צום רבי'ן און דער רבי האט זיי געהאלפן, דער רבי האט געזאגט: "א קונץ אראפ צו ווארפן א איד? א קונץ איז אויפצוהייבן א איד", און דער רבי האט גערעדט מיט אים ביז ער איז ארויס פון זיין מרה שחורה און ער האט צוריק באקומען אלע זיינע מדריות.

זעט מען אז דער רבי האט געוואלט מען זאל זיך אויפהייבן, נישט זיין צעבראכן און צעקלאפט, דאס קען מען נאר זוכה זיין ווען מען לעבט מיט אמונה, מען ווייסט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן און אז מיט תפילה קען מען אלעס באקומען.

דער זוהר הקדוש זאגט (הקדמה, ד): יעדן טאג גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס רופט אויס: "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא", ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל - ליכטיג און פון ביטער - זיס? "מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר?" ווער ווארט יעדן טאג עס זאל ליכטיג ווערן? דער מענטש וועט האבן א חלק לעולם הבא; ווייל ווען א מענטש איז זוכה, ער מאכט פון זיין ביטער לעבן - א זיס לעבן, פון זיין טונקלקייט - מאכט ער ליכטיג; ער ווייסט אז אין די טונקלקייט איז באהאלטן דער אייבערשטער, אין די ביטערניש איז באהאלטן דער זיסער באשעפער - דער איד א צדיק.

מכבד זיין א צווייטן

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע ספירה טעג. אין די טעג טרויערן מיר אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וועלכע זענען געשרארבן אין די טעג, ווייל זיי האבן זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און נישט געלעבט בשלום איינער מיטן צווייטן.

דעריבער איז יעצט די ריכטיגע צייט אז מיר זאל פרובירן זיך צו פארבעסערן טאקע אין דעם הינזיכט, אז מיר זאלן זא מעכבד זיין א צווייטן, אז מיר זאלן לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

די סיבה וואס מאכט אז מען זאל נישט מכבד זיין א צווייטן איז ווייל מען האט נישט קיין ריינע אמונה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ער ווייסט און ער גלייבט אז ער קען זיך נישט רירן אנעם אייבערשטן, אלעס אויף דער וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער נישט מקנא זיין א צווייטן, ער וועט נישט אוועקמאכן א צווייטן, ער וועט וויסן אז אלעס וואס ער דארף צו האבן וועט אים דער אייבערשטער אליין געבן, און קיינער קען זיך דאס נישט צוכאפן. אזוי ווי די חז"ל זאגן (ויקרא לח): "בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כפלא נימא", קיינער קען נישט אנרירן וואס עס באלאנגט צו א צווייטן.

ווען א איד האט אבער נישט די קלארע אמונה, דאן הויבט ער אן ווערן טרויעריג פארנוואס א צווייטער האט מער פון אים, און אנשטאט צו טון די ריכטיגע שריט, צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אנשטאט דעם איז מען מקנא דעם צווייטן, און מען ווערט ברוגז אויף א צווייטן, און דאן קען מען זיך נישט ליב האבן ווי עס דארף צו זיין.

דעריבער איז יעצט די צייט זיך שטארקן אין אמונה, מען זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן וואס מען דארף, ווען א איד געוואוינט זיך צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך, דאן באקומט ער א ריינע אמונה, און דאן וועט ער שוין אויטאמאטיש נישט מקנא זיין קיינעם, און ער וועט זיך נישט דארפן קריגן מיט קיינעם, און קענען לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

אויסער דעם איז דאס איז אויף א פראקטישע עצה ארויפצוקוקן אויף א צווייטן און זען נאר דאס גוטס ביי יעדן, און אפילו ווען עס זעט אויס אז יענער האט געטון שלעכטס, זאל מען אים דן זיין לכף זכות. ווייל מיט דעם וואס מען טוט דאס ווערט מען אפגעהיטן פון שלעכטע גזירות, אדער דינים חס ושלום.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ק"ג) אז פאר מען געבט ארויס א שלעכטע גזירה אויף א מענטש, פרגעט מען דעם מענטש אליין אויב ער איז מסכים צו די גזירה. פארשטייט זיך אז אויב מען פרגעט געהעריג דעם מענטש, וועט ער זיך זאגן אז עס קומט אים נישט אזא עונש, דערפאר פרגעט מען אים אויף א צווייטן מענטש, למשל ווען איינער דערציילט אים: "דו ווייסט, יענער האט געטון דאס איז דאס" און ווען דער מענטש הערט דאס, ווערט ער גערעגט און ער פסק'נט גלייך אויף יענעם: "פאר אזא זאך זאל קומט יענעם מיתה! פאר אזא זאך וואס ער האט געטון, דארף מען אים געבן אן הארבן עונש!" און דער מענטש כאפט נישט אז מיט דעם פסק'נט ער אויף זיך אליין, ווייל אמאל האט ער אויף געטון עפעס אן ערליכע זאך, און מיט דעם וואס ער פסק'נט אויף יענעם, האט ער

אז ער זאל זיך פאררעכטן

גע'פסק'נט אן עונש אויף זיך אליין. דאס איז פֿשט וואס די משנה זאגט (אבות א) "ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו". ווען מען שטראפט א מענטש פֿרעגט מען אים "מדעתו", מען פֿרעגט אים וואס ער אליין האלט אז עס קומט זיך אים פאר אן עונש. אבער עס איז אויך "שלא מדעתו", ער ווייסט נישט אז מען פֿרעגט אים אויף אים אליין, ער מיינט אז מען פֿרעגט אים אויף א צווייטן. און ווי אזוי ער פֿסק'נט אויף יענעם, אזוי טוט מען פאר אים. דערפאר, אויב א מענטש היט זיך אפ נישט צו פֿסק'ענען שלעכטס אויף א צווייטן, מיט דעם ווערט ער געראטעוועט פון אלעם שלעכטס, ווייל מען קען אים גארנישט טון נאר אויב ער איז אליין מסכים דערויף. דערפאר איז די ריכטיגע וועג צו טון אז ווען מען הערט שלעכטס אויף איינעם, זאל מען יענעם דן זיין לִפְּי זכות, עס איז זיכער געווען סיבות וואס האט יענעם צוגעברענגט דאס צו טון. און דאן וועט מען אים אויך דן זיין לִפְּי זכות פון הימל, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת ק"ז:) "הדן את הבריות לִפְּי זכות, דנין אותו לִפְּי זכות". און די זעלבע אויך ווען מען הערט א צרה וואס איז געשען צו א מענטש, רחמנא ליצלו, זאל מען נישט זאגן "עס קומט זיך יענעם" א.ד.ג. ווייל מיט דעם פֿסק'נט מען אויף זיך אליין. פֿארקערט, מען זאל זאגן א תפלה, "ה' ישמרנו ויצלנו" "רחמנא ליצלו" "אויף קיין שום איד געדאכט" א.ד.ג. מיט דעם ווייזט מען, אז מען וויל נישט דעם עונש, און מען ראטעוועט זיך פון אסאך עונשים. דער רבי זאגט (שם) אז איידער עס קומט א שלעכטע גור דין, פֿרעגט מען דעם מענטש אליין און מען פֿרעגט אויך אלע מענטשן פון די גאנצע וועלט. קומט אויס אז יעדער מענטש האט דעם כח אוועקצונעמען גירות פון אידישע קינדער, אויב ער געוואוינט זיך צו שטענדיג דן זיין מענטשן לִפְּי זכות, אז מענטשן זענען נישט שולדיג, און אויף אזא וועג ראטעוועט ער אלע אידן פון אלעם שלעכטס. אויך ברוחניות קען מען העלפן מענטשן דורך דעם וואס מען איז זיי דן לִפְּי זכות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ב) אז ווען א מענטש איז דן א צווייטן לִפְּי זכות, מיט דעם מאכט ער אז יענער זאל טאקע ווערן גוט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים ל"ג) "ועוד ביטל ואין רשע" - אויב וועסטו קוקן אויף די בידל וואס יענער איז נישט קיין רשע. דאן, "והתבוננת על מקומו ואיננו" - ווען דו וועסט אים נאכדעם אַנקוקן איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פֿלאץ, ער איז שוין אויף א העכערע מדרגה, ווייל מיט דעם וואס דו האסט אים דן געווען לִפְּי זכות, אז ער האט נאר געמיינט גוט, מיט דעם ווערט יענער טאקע גוט. וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די טעג פון ספֿירה זיך צו שטארקן אין אמונה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך צוגעוואוינען צו לעבן דעם אייגענעם לעבן אן קוקן אויף א צווייטן, נישט מקנא זיין און נישט טשעפענען א צווייטן. נאר קוקן אויף די גוטס פון יענעם און דן זיין יעדן לִפְּי זכות, דאן וועט ער זיכער מצליח זיין, דער אייבערשטער וועט אויך נאר קוקן אויף זיין גוטס, און עס וועט אים קיינמאל גארנישט פעלן.

(שיחות מוהר"ש חלק ח' ערך דן את חבריו)

שאלות ותשובות בַּרְסֵלַב

קײן אײן מוֹסֵד װײל נײַשט אַרײַננעמען מײן טאַכטער

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דארף יעצט אַרײַנשקן מײן טאַכטער אין שולע, אײך האב שוין פֿרובירט בײַ עטליכע מוסדות, אָבער קײנער װײל מײַ נישט אָננעמען.

מײן שאלה איז אויב אײך זאל בכלל פֿרובירן מיט פֿראטעקציע און אנדערע וועגן צו קענען איר אַרײַנלייגן אין א מוסד ?

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פֿרשת אַחרי קדושים, ב' אַייר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אודאי! טו אלעס וואס דו קענסט נאר אז דייןע קינדער זאלן האבן גוטע ערליכע מוסדות. קענסט נוצן אונזער פֿראטעקציע; דער רבי לערנט אונז די עצה פון תפילה והתבודדות, בעטן דעם אייבערשטן וואס מען וויל - דאס איז די בעסטע פֿראטעקציע, תפילה איז שטערקער פון אלעס. בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט קענען געבן די בעסטע חינוך פאר דייןע קינדער, אויך זאלסטו בעטן פאר זיי; ווייל נאר תפילה איז די וועג פאר גוטע קינדער.

איך וויל דיך דערמאנען די מעשה וואס מוהר"ש האט אונז דערציילט פון הייליגן חפץ חיים. אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גן עלינו און געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, דער הייליגער חפץ חיים פֿרעגט אים: "מיט א ברכה ווילסטו האבן גוטע קינדער? עס גייט איינשט אזוי, גוטע קינדער דארף מען בעטן אסאך דעם אייבערשטן, ער ווייזט פאר דעם איד זיין מאמעס תהילים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, און זאגט אים: "אזוי האט מען גוטע קינדער"; זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטער אז דו זאלסט זוכה זיין צו קינדער ערליכע אידן, תלמידי חכמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(ישועה אחרת בדושים תשפ"ג)

>>>>> א בריוו פון ראש ישיבה שליט"א מען כאפט אליינס.

איינער האט געפֿרעגט פֿארנוואס מען מאכט אנוועק צו קויפן לייף אינשורענס, פֿארנוואס זאל מען נישט אנוועקלייגן עפעס א קרן פאר די קינדער? דער ענטפֿער איז, מיר געפינען (עייבוך נ"ד) דער אמורא רב האט געזאגט פאר זיין תלמיד רב המנונא: "בני, אם יש לך", מיין קינד אויב האסטו געלט, "היטב לך", נוצ עס פאר דיר, "שאַץ בשאול תענוג", ווייל אין קבר האט מען נישט קיין הנאה פון געלט, "ואין למות התמהמה", און מען ווייסט נישט ווען מען גייט אנוועק גיין פון די וועלט, איז א שאד אנוועק צו לייגן געלט. "ואם תאמר, אניח לבני חוק", אויב וועסטו טראכטן איך וועל אנוועק לייגן פאר מייןע קינדער זיי זאלן האבן עסן, קודם כל: "בשאול מי גדי לך", ווער וועט דיר מויע זיין אין קבר אז דייןע קינדער האבן טאקע די געלט און זיי נוצן דאס? און נאך א זאך, "בני האדם דומים לעשבי השדה", מענטשן זענען אזוי ווי גרא און בלומען, "הללו נוצצין", די שפֿראצן, "והללו נובלין", און די שטארבן. זאגט רש"י (דבור הפתחיל הללו נוצצין): "כשהן גדלין", ווען די קינדער וואקסן, "גדילה פֿרנסתן", וואקסט זיי די פֿרנסה, "ועושן עמהן", זיי ווערן רייך, "ואיך צריך להדאג עליהן", און מען דארף זיך נישט זארגן פאר זיי. עס איז געווען א תענוג, א געשמאק - צו פֿארברענגען מיט תלמידי היכל הקודש. אונטערוועגנס ווען מען איז אויסגעמוטשטעט, הונגעריג און מיד - קען מען מער זען ווער איר דער מענטש, ווי אזוי פֿירט ער זיך; וואס זאל איר דיר זאגן, פון יעדן איינעם האט מען געהערט שיינע שיחות פון רבי'ן און מעשיות פון תפילה.

איינער האט געפֿרעגט אויב נאך אפאר יאר נאך די חתונה, נישט האבן קינדער - אויב מען זאל גיין צו די ארגאניזאציעס זיי זאלן העלפן. מיר האבן גערעדט אז עס ווענדט זיך אינעם פֿארפאלק, עס ווענדט זיך אין זיי אליינס; אויב איז דער מאן און די ווייב שטארק ביי זיך אז דער אייבערשטער וועט זיי העלפן, זיי זענען שטארק מיט תפילה - דעמאלט האט נישט קיין פֿשט צו גיין צו זיי, א שאד די צייט, א שאד די קאפ וויי, זיי קענען נישט געבן קיין קינדער, קינדער קומט פונעם אייבערשטן, און אויב די ווייב זאגט זי וויל גיין צום דאקטער אָדער צו די ארגאניזאציעס, זי וויל טון עפעס - דעמאלט גייט מען.

איינע פון די פֿראגעס איז געווען אויב מאכן געלט איז א סתירה מיט וואס מיר האבן מקבל געווען פון מוהר"ש אז מען דארף נאר עוסק זיין אין תורה, תפילה און זכרון בעלמא דאחי, מיר האבן גערעדט

אז דאס איז נישט קיין סתירה, דער רבי האט דאך בפירוש געזאגט מען זאל ארבעטן און האבן א גוטע פרנסה (ע"ה מוהר"ו, סימן תקא). נאר וואס דען, זיך נישט פארלאזן אויף די געלט און נישט רעדן פון די געלט; פארלאזן דאך מען זיך אויפן אייבערשטן און רעדן דאך מען נאר פונעם אייבערשטן און צום אייבערשטן.

איינער האט געפרעגט אויב בעטן א "רעזי" פונעם בעל הבית איז א חסרון אין אמונה, ווייל פרנסה געבט דער אייבערשטער; מיר האבן גערעדט אז דאס איז נישט קיין חסרון אמונה, מען מעג בעטן א רעזי און מען מעג טון זאכן פאר פרנסה, דער עיקר איז מען זאל זיך נאר פארלאזן אויפן אייבערשטן און נאר קוקן צו אים.

איינער האט געפרעגט אויב עס איז ריכטיג צו נעמען לכתחילה פאר פרנסה גיין נאך געלט; מיר האבן גערעדט אז גיין נאך געלט איז פאר איינעם וואס האט נישט. ווען א אינגערמאן זיצט און לערנט און האט נישט צו לעבן - מעג ער על פי הלכה גיין צאמנעמען געלט פאר זיך, אבער איינער זאל גארנישט טון מיטן טאג, שלאפן ביזן טאג אריין און זיך רייצען לייד, און גיין נאך געלט - איז נישט ריכטיג.

מען דאך באמערקן אז הפצה און גיין נאך געלט - איז צוויי זאכן. ווען עס קומט צו הפצה איז דאס נישט קיין זאך פון שטארקן, דאס איז מנקה זיין נשמות ישאל, דאס איז די גרעסטע עבודה וואס איז נאר פארהאן.

איינער האט געפרעגט אויב דאס איז אמת אז מפיצים זענען בחינת אליהו הנביא; דער ענטפער איז, דער רבי זאגט (ספר המדות אות בשנה, סימן א): "מי שהוא רגיל לומר בשורות טובות, הוא נחלש מבחינת אליהו", ווער עס דערציילט גוטע בשורות - ווערט ער א בחינה פון אליהו הנביא; קומט אויס, אז די מפיצים וואס גייען פארשפרייטן גוטע בשורות, זיי פארשפרייטן די ספרים פון רביזן וואס דארט שטייט גוטע נייעס, אז מען קען נאך זוכה זיין תשובה צו טון, מען קען זוכה זיין צו האבן א חלק אין די הייליגע תורה, מען קען זוכה זיין צו ווערן א צדיק - זענען זיי אלע בבחינת אליהו הנביא.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון עוסק זיין אין צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן. מוהרא"ש האט אונז אזויפיל געשריבן די הייליגע ווערטער פון זוהר תרומה (קכח עמוד ב) "תא חזי, כל מאן דאחיד בינדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחה בישא", קום און זע - זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סליקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפריא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה. וגרים לקיימא כל עלמא בקיימיה לעילא ותתא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; דער מענטש נעמט ארום טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, און דער מענטש איז גורם אז אלע וועלן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בנין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך. "וזכי בהאי עלמא, חכי לעלמא דאתא", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא נלזין למיזן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתא", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בדיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויזען פון שיערי רחמים, און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

(עצתו אמונה אחר קדושים תשפ"ג)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק נסיעה צו קברי צדיקים אין פוילן מיטן ראש ישיבה שליט"א

די פאראנגענע וואך איז דער ראש ישיבה שליט"א ארויסגעפארן מיט א קבוצה פון אנשי שלומינו אויף א קורצע נסיעה צו קברי צדיקים אין פוילן.

דער ציבור בראש פונעם ראש ישיבה שליט"א זענען ארויסגעפארן זונטאג נאכט פון ניו יארק צום קורצן אבער אינהאלטספולן נסיעה, מיטן ראש ישיבה שליט"א זענען מיטגעפארן ארום זעכציג אידן וועלכע האבן געהאט די זכיה זיך משתתף צו זיין, נאכדעם וואס זיי האבן זיך אנגעשטרענגט און אריינגעברענגט פאר די הייליגע מוסדות שיינע סכומים פאראנגענעם יאר ביים קאמפיין.

נאך עטליכע שעה פליען ווען עס איז געווארן ליכטיג האט מען זיך געשטעלט דאווענען שחרית מיט מנין אויפן פליגער און מאנטאג אינדערפרי ווען מען האט געלאנדעט אין ריישא האט מען גענומען א באס וואס האט געטראגן דעם עולם גלייך צום שטאט ליווענסק, וואו עס איז חלקת מחוקק ספון פונעם הייליגן רבי ר' אלימלך ז"ע. אין ליווענסק איז מען תיכף געגאנגען אין מוקוה, און דערנאך האט מען געגעסן א געשמאקן פרישטאג, וואס - איז אזוי ווי אלע אנדערע געברויכן פון די נסיעה - צוגעשטעלט געווארן בהרחבה דורכן טראוועל מומחה ר' אלי קנאל הי"ו פון פלען איט רייט. דערנאך האט מען זיך אויסגעבעטן ביים ציון וואו מען האט געוויילט מער פון א האלבע שעה.

ביי אלע ציונים פון די הייליגע צדיקים האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט אין באס איידער מען איז אנגעקומען איבער די גרויסקייט פון די צדיקים און מאמרים און מעשיות וואס מען קען נעמען דערפון חיזוק און עצות אויף למעשה ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן. טייל פון די שמועסן זענען רעקארדירט געווארן, און מען וועט עס אי"ה קענען הערן אויף "קול ברסלב".

שליט"א, ווען אנשי שלומינו האבן אפגעשריבן זייערע שאלות אויף פאפיר און עס ארויסגעשיקט צום ראש ישיבה שליט"א וואס האט געענטפערט אויפן מייק, גאר אסאך שיינע זאכן זענען געווארן אזוי אויסגעשמועסט אויף די וועגן, און מען וועט עס אויך קענען הערן אויף "קול ברסלב" מיטן אייבערשטנס הילף.

דערנאך איז מען געפארן מתפלל זיין ביי די הייליגע קברי צדיקים אין שינאווע, לאנצוט, דינוב, רימינוב און צאנו. שפעט בינאכט איז מען אנגעקומען קיין קראקא וואו עס איז געווען צוגעשטעלט א רייכע עלעגאנטע נאכטמאל מיט א געשמאקע פראגראם צוגעשטעלט דורך מו"ה ארי פיש הי"ו פונעם "אנשי חיל" קאמפיין. פון דארט איז מען צוגעפארן צום באקוועמען האטעל אינעם אדישן קווארטל אין קראקא וואו מען האט זיך געלייגט שלאפן פאר עטליכע שעה.

אינדערפרי האט מען געדאווענט שחרית אינעם רמ"א שול און דערנאך איז מען געגאנגען פוקד זיין די ציונים פון די הייליגע צדיקים אין קראקא ווי דער ב"ח, תוספות יום טוב, און נאך אסאך.

דערנאך האט מען גענומען א באס צום ציון פון הייליגן תפארת שלמה אין ראדאמסק וואו מען האט געהאט א מוקוה און געדאווענט שחרית, פרישטאג און נאכדעם האט מען זיך אויסגעבעטן ביים הייליגן ציון אין ראדאמסק. פון דארט איז מען געפארן צום לופטפעלד אין ווארשא אנגעפילט מיט זעק און פעק פון ישועות.

א לענגערע באריכט פון די נסיעה קען מען ליינען אינעם צייטונג "קרית ברסלב בלעטל", ווי אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן א לענגערע בריוו פון די נסיעה וואס געפונט זיך אין די וואכנדיגע קונטרס "עצתו אמונה".

האטס געפועלט אלעס גוטס!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א פרישע זמן

א נייע זמן אין ישיבה, ווי אזוי האלט מען זיך פריש? ווי אזוי ווייס איך אויב איך גיי מצליח זיין אים דעם זמן? **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 2, 1, 9, 2, 4

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אלי זעלקאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למול טוב... מו"ה יצחק אפעלבוים הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למול טוב... מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו צו די אפשערן פון זיין זון מאיר יעקב ג"י למז"ט

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com